

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Salvius Episc. 10. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

gere è lectulis ægros, è vinculis captivos iussit? Nos duo tantum scribemus, quorum pueri unum, alterum bis pueri senes legant. Episcopus jam Morinensis adolescenti interdixerat, ne cymba in aquis luderet. Risit ille, & lusit. Sed inobsequentem venti fluctusque in altum, inde è Galliã in Saxoniam usque ejecerunt, & ut contra immorigerum conjurasse cum aquis terram agnosceret, latrones in littore venientem præstolabantur. Quid ageret sine velis, sine remis puer nauta? Nempe remi preces, vela divi apud DEVM AVDOMARI merita fuerunt. His ille in patrium portum inventus, naulum Navarcho suo obsequium dehinc persolvit. Hic cum amissos senio oculos ad D. Vedasti tumultum recepisset, mox facti pœnitens cum non videret, an ex re animi esset videre, precatus est DEVM, iterum eriperet, si noceret, lumen. Eripuit, & in cælum abituro duces Angelos misit. Ibi ille cæcus nunc DEVM videt. *Ex Surio.*

Indue te, quæso, veste innocentia, orna te quasi veste polymita varietate virtutum, & qui te fidei annulo subarrhavit, in te odorare latetur aromata gratiarum.
S. Bernard. de char. cap. 31.

S. SALVIUS EPISC. 10. Septembris.

Meritò hodie plaudimus SALVIO, qui bellè omnes personas egit in eadem vitæ fabulâ, Judex, Monachus, Abbas, Episcopus. Et ne eventus sive Comicos, sive Tragicos desideres, bis vivus, bis mortuus. Unicam scenam spectata. Concluserat, cum Abbatem exuisset, angustâ cellâ sese. Sed natus cælo animus libertatem morte quæsit reperitque. Jam extulerant mortuum, jam tumulto inferebant, cum è ferali capulo se tollens

T S

simul

simul vivere iterum, simul vitæ illacrimari cœpit. Heu! cheu! ubi? hominum & Cœlitum fidem! ubi sum? imò cheu! ubi fui? unde, ah! excidi? felix mors, quæ vivere me feceras? infelix nimum vita, quæ mori iterum me cogis! Juvat, ô juvat iterum mori! Narrat deinde à morte ad beatas delicias abductum se inter Angelorum & Divorum comitatum, jam ambrosiam gustasse, jam nectar illud libasse; sed quod opera ejus porro terris necessaria diceretur, ad vitam iterum damnatum esse. Et nimirum ex ergastulo suo ad Pontificatum Albigensem extractus pauperibus patrem, captivis vindicem se libertatis præbuit. Vaticiniis insuper clarus Regiis ædibus quandoque nudum gladium imminere conspexit, qui geminos Regios filios intra vicesimum diem sustulit. Quòd tamen mortuum se crederet, quamdiu vivebat, sui funeris ipse vates & vespillo tumulo se compósuit, & bis victor cælo subiit, viæ utique, quam nuper iverat, minimè jam ignarus. *Ex Greg. Turon.*

Hunc sequamur, huic militemus, cui conjunctus nunquam disjungiur miles, qui militantibus sibi gloriam vitæ aeternæ, honorem regni caelestis & divitiarum hereditatis suæ & divinæ cognitionis consortium perenne largitur. S. Paul. Epist. 36.

S. NICOLAUS TOLENT. CONF.

10. Septembris.

SEptennis NICOLAUS solenne deinceps habuit tres in hebdomade dies, interque eos illum etiam, quem VIRGINI dicamus, pane cibario & fontanâ victitare. In Canonicorum deinde Collegium ascitus, cum illa pro concione D. Joannis audisset